

Î N C H E I E R E

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandr Jiro,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 împotriva lui Alexandr Jiro, intervenient accesoriu Societatea de Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Alexandr Jiro cu menținerea hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2014, ÎMGFL nr.17 s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Jiro, intervenient accesoriu SA „Termocom” (substituită de SA „Termoelectrica”) cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 17 pe numele pârâtului, SA „Termocom”, în procedura falimentului, a livrat energia termică la locul de consum al reclamantului. Odată cu deschiderea contului personal, locatarul vizat a acceptat prestarea serviciilor, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice și a altor servicii comunale. Pârâtul nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică la acordul tacit la calitatea serviciilor prestate. Astfel, au apărut relații dintre locatarul/consumator și ÎMGFL nr. 17 în calitate gestionar al fondului locativ potrivit Hotărârii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 (art.20), care prevede expres că, în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se încheie cu consumatorul principal.

Menționează reclamantul, că pârâtul nu a achitat serviciile prestate, astfel acumulând o datorie, pentru perioada 01 decembrie 2001-01 aprilie 2014, în sumă de 16 202,35 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locative-comunale respective. Încercările reclamantului de a soluționa

litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

A mai menționat reclamantul că, conform pct. 10, pct.17 și pct. din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică. De asemenea, achitarea serviciilor comunale cade sub incidența prevederilor art. 530 Cod civil al RM.

Indică reclamantul, că în calitate de gestionar al fondului locativ, SA „Termocom” în procedura falimentului, se află într-o situație financiară precară creată din cauza râu - platnicilor, din care face parte și pârâtul.

Solicită reclamantul încasarea de la pârât, cu titlu de datorie, a sumei de 16 202,35 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 486,07 lei.

La 22 iulie 2015, reclamantul a înaintat o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a declarat că își susține integral temeiurile de fapt și de drept invocate în cererea inițială. Suplimentar susține că, pârâtul în continuare refuză să-și onoreze obligațiunile de a achita datoriile acumulate pentru celelalte servicii comunale și anume pentru serviciu de deservire a blocului locativ, pentru care a acumulat o datorie în sumă de 830,09 lei, deservirea echipamentului tehnic - 910,57 lei, transportarea deșeurilor - 505,28 lei, apă menajeră în sumă de 180,22 lei, apă potabilă în sumă de 3333,93 lei, datorii acumulate până la data de 01 mai 2015. Aceste circumstanțe au condus la majorarea sumei datoriilor față de reclamant cu 7379,09 lei.

Solicită reclamantul încasarea suplimentară de la pârât a datoriei acumulate pentru serviciile comunale, deservirea blocului locativ, deservirea echipamentului tehnic, transportarea deșeurilor, apă potabilă, apă menajeră în sumă totală de 7 379,09 lei și a taxei de stat în mărime de 221,37 lei.

Prin cererea de concretizare, reclamantul a comunicat că, la 01 februarie 2016, pârâtul acumulase datorii pentru agentul termic în sumă de 15 152, 35 lei. Astfel, reclamantul și-a concretizat pretențiile și solicită încasarea sumei restante în mărime de 15 152, 35 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 486,07 lei. Totodată, reclamantul indică că, pentru alte servicii comunale, achitări nu au fost înregistrate și solicită încasarea de la pârât a sumei de 7 379,09 lei, cât și a taxei de stat achitată pentru acțiunea concretizată în mărime de 221,37 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016, s-a admis acțiunea.

S-a încasat din contul lui Alexandr Jiro în beneficiul ÎMGFL nr. 17 datoria pentru consumul de energie termică în sumă de 15 152,35 lei și datorii acumulate pentru alte servicii comunale în sumă de 7 379,09 lei, iar în total suma de 22 531,44 lei.

S-a încasat din contul lui Alexandr Jiro în beneficiul ÎMGFL nr. 17 cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în sumă de 704,44 lei și cheltuielile legate de citarea publică în sumă de 100 lei, iar în total suma de 807,44 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 martie 2016 Alexandr Jiro a depus cerere de apel prin intermediul căreia a solicitat, casarea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Alexandr Jiro cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 februarie 2016.

La 16 ianuarie 2017, Alexandr Jiro a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, indicând că nu i-a fost adusă la cunoștință cererea de chemare în judecată, nu a fost citat la examinarea cauzei, și nu i-a fost acordat dreptul de a depune referință.

A mai indicat recurentul că, achită cu regularitate, în măsura posibilităților serviciile comunale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat la 16 ianuarie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților conform scrisorii din 01 noiembrie 2016 (f.d. 141), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către părți.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Alexandr Jiro, urmează a fi declarat inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Jiro nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de P Alexandr Jiro asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Jiro ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Alexandr Jiro, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat